

מסורת הש"ס

א) ולעיל ה: א) ב) תוספתא
שקלים ס"א [ע"ש]
ג) ולעיל ה: א) ד) מגילה יג:
כט. שקלים ס"א מ"א,
ה) כלאים ס"ב מ"א ב"ב נד,
ו) [במדבר כח, ו] ז'ל
בשאר עיריות.

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

משמיצין על השקלים.
 נכבדת בית דין (תגידה
 כס.) בית דין מכריזין שיצילו
 שקלים למקדש (שם יג.)
 ועל הכלאים. לקדו
 כללי הארעים הניכרין בין
 המבואה (שם כס.) שנדלו
 הארעים קלם וינן ניכר
 ועוקרין אותן משדותיהן
 נכבדת בית דין (שם יג.)

ורלמא טומאס מנאלי. ולא בין האילנט
(ט) מסובינין. שאינן עומדין כשבורה אחת
בכל השדה דודאי נגשר כל השדה
ע"י מרחיבין ליון ממקום טומאס. וכיו
טומאס בין האילנט היא ונגשר
כשציל האילנות: כל מילי דמאס עליה
רמא. דלמחד בקי הוא: מלא אכן
אחת מנאלינג. צדיק תחסייה טמא.
ונפי מורי הוק אכן אחת מנאלינג
שיש סיד על גבה דאזי נרץ להרחיק
איזון מן האכן לפי שהאכן גבוה על
היזי קרקע ורואה האילנות מרחיקין
גדי נגעו בי אכל בשדן מרחיקין
לה ליון כמנחם דומיין לא חיי חיי עד
דלחי ונגע ומאחיל: שסיס. מנאלינג
תחסיין טמא אכל ביזיין אס יש סיד
ביזייה על הארך טמא דלמאס ליון
הוא: אפ"ג דליא חורש. שדא חרש
ביזייה מעולם טמור כי ליכא סיד:

אם אין חורש ביניהם עמאל. ואע"פ
לדינא סיד לבי שצ"ן את האבנים
שמכאן ומכאן לא חשש לצ"ן ביניהם:
הכל. דתמני כי ליכא חורש עמאל
סבא. סיד שפ"ך על ראשי אבנים
ומרודה לכאן ולכאן ביניהן דאי ליכא
חורש מתחמא חורש הוא (א) דליקלף
שנקלף וכן האבנים ופלו שם ביניהם
וטבור ואן לא סיד דביני בני
הוא ומהמתני צ"ן נפשא שם להודיע
שיש גם ביניהם טומאה: אין מרחיקין
צ"ן מקום טומאה. ולהכי צ"ן כל
ארבעה מצדו דתתא כל השדה
נטמאה וצ"ן דמזר אחד לא סגי
לכולה דאין מרחיקין צ"ן מקום
טומאה: ואכלאים בחולו של מועד
נפקין ורמינהו בחד בחד
משעיין על הפקלים. שיהו ישראל
מציאין דרומח שקלים צ"ן דמציין
בחדו לחדי השדה חדש ויכאלי
קרבן מתרומה חדשה: בכריס.
המקפין חומה מימות יהושע בן נון:
ואם מקראות הרים. מקראות הרים של
מ"א סאה שחטטין אותן מן הכול
שנגמל לחוכן כל ימות הגשמים. והאי
דלא פריך נמי בגמרא אשאר אשאר
דמי ומתקמי הדרכים והרחובות
בחולו ש"מ ויכאלי תנא גמ"י בחד
משום דלאו פירכא הוא אדבדין הוא
דמתקני להו אידי ר' יצמי דבי מתקן
גמ"י בחד אחו גשמים ומתקללי
להו והדרי ומתקני להו בחולו של
מועד אבל אכלאים כיון דעקרי להו
לגמרי בחמשה עשר בחד למה לי
למיכא כל בחולו של מועד ולהכי קא
מצינא: כל בכריב וכל חפלי.

בשציל האילנות: הא אחרן
שקמוך לאילנות הציון ודאי

על הצבירות יואלם בט"ו בחדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
בורעים. על התבואה יואלם בט"ו בחדר שקדמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם חדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמחול נבן. כלומר שיכול לשכור פועלן בזול לפי
 שאין עוסקין במלאכה בחולו של מועד: **שעת מינה.** מדעסקין
 לשכור פועלים בחול: **כי ייבצין להו.** שצריכין לפעולם ידעו
 כלאים: **דאי סלקא דעתך מירדו.** דבעל הבית (ו) ידעו
 להו אחרי יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
 לנטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
 דנצי ליחב להו אלא מתרומת הלשכה ייבצין להו וכל כמה דמאין
 למאס מעות דהקדש עבדין: **ועד כמה.** הי כלאים דמאי לנטלו:
 רובע

אומר יצור והא לא שייך בצורע כבר וצפרק המוכר פירות (ב"ב דף

משקיץ בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

אם יש סוד ביניהם. הלאו הוא מסוד כדמנ פרק ה' דמערש
שני (מחל) ומימי לה פרק מרובה (ביק סע. וסע) אם יש סוד
ביניהם לא ידענא כמה: **מע"ג** דרביא חרם. גרסוקן ומלחמי
מפרש חרם דומה הוא לחרקים ואין לכן כמו סוד ונ"ל פירושו אם יש

חרסית ציטס (9) דומה שמיינין
להדיע שהוא טהור שעד שס' אין
בית הקברות שאינה לנן צינמיס:
אמר ר' **אבהו** כשהידי שפון.
פירוש ודאי כו' ליכא קיד
ומרסית טהורין אלכ' כשהוא מרסיה
ושפון על ראשו אז נרין חרסית
שאס יס חרסית יס תלמיט שגתן
לצדי האנן חרסית ונחשכר
כו' ורסו הסיד שעל ראשו עמה ואס

מכא ואם אין סיד
אע"ג דליכא חורש
חת מצויית תחתיה
חורש ביניהן ביניהן
טמא אמר רב פפא
על ראשיהן ומרודה
חורש ביניהן ביניהן
חורש הוא (ב) דאיפקל
הוא וטמא א"ר אסי
טמא וכל השדה
טמאין וכל השדה
טמאין וכל השדה
טהורין וכל השדה
אין מרחיקין ציון
להפסיד את א"י:
זכור: ואבלאים בחול
נהו דיבאחד באר
זכור: ועל הכלאים
את המגילה בכרכים
כיום ולתקן הרחובות
אין כל צורכי רבים
ויוצאין על הכלאים
זכור: חנינא חד אמר
בחד אמר כאן בורעין
א"ר יוחנן לא שנו
ובבל ניצן ניבר ויצאין
של מועד דנפקין
רבי יוחנן משום
גבן אמר רב זביר
שמע מינה כי
וימת הלשכה יביגין
מדידהו יביגין להו
כל כמה דבעו ליתן
ב שמואל בר יצחק
סאה שיש בה
רובע

כבר ילינו ומתקן כגון שירד שטף מים של גשמים ושטפו: **במ"ו** קורין את המניחה. הוי מלי למתני ציד צו" (בכפרים) אלא משום דע"ז ומן דדברים אחרים הוא כגון ומתקמן את הדרכים וכו'.

דמוול נבן, למד לקמן (דף יג.) שכן פעולה שאין לו מה יוכל שרי ניחא שיכולין לטוול שכן אלף למאן דאמר אסור לא ידעין היכן ישכרו פועלים במועד ושמה יש לומר דהיי דמנחם המירו:

מתרומת ה'לשבה. אין להקשות הא אית בהמעילה דלג ז"ד
ממנה עניינן ופסקנא בתרא דלכחות (דף קן. וקס.)
איכא מילי טובא שטעלין ספקן מהממות הלשבה:
שיש בה רובע. מירוס כשריה לזרע דהא קתי ספא ר' יוסי
(ס.) מיימי לה מיהו בשמעין דאריי' נזרע כבר יס לומר דלא מליגי:
ואין

עין משפט
גר מצוה

טז א ב ג מ״ פ״ח
השלכות טומאת מת
הלכה יא:
ג ד מ״ חמ״ מהלכות
שקלים הלכה ט טמג
עשין מה:
נא ה מ״ פ״ב מהל'
כלאים הלכה טו:
נב ו מ״ פ״ח מהל' מגילה
הל' ד טמג עשין דרנן
ד עוש״ע א״ח קי תרפח
סעיף א:
נג ז ח מ״ פ״ב מהל'
כלאים הלכה טו והלכה
י:
נד ט מ״ שס הלכה [ו]
טו:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) אלוני ציל חי איבא חרש
 ציטקן טאדור כי דביני ציני
 הוא וטמא ואלוני דרביני היה
 לי גרסא אחרת.